

Владика Лонгин у канонској посети Минесоти

Срби су емигрирали у Минесоту на прелазу 20. века и населили су се у три снажно индустријализоване области: Железни ланац (The Iron Range), Дулут (Duluth) и Сент Пол-Минеаполис (The Twin Cities), чији је део Јужни Сент Пол (South Saint Paul).

Срби у Минсеоти су изградили цркве посвећене Светом Сави, Светом архангелу Михаилу, Светом Георгију и Светом Василију Острошком.

Јужни Сент Пол (South Saint Paul) - Црква Светог Саве

У раним данима за Србе на Јужном Сент Полу очување верског и културног идентитета био је и део борбе за егзистенцију. Због потребе за богослужењем удруживали су се са Русима и формирали српско-руску цркву. У исто време, српске културне потребе биле су задовољене формирањем локалне српске братске заједнице, која је саградила Српски национални дом 1924. године. Та велика дворана служила је као богомоља, српска школа и друштвена сала за све српске потребе и окупљања.

Најзад су Срби 1953. године саградили цркву Светог Саве у којој је 5. јула 2020. године богослужио Његово Преосвештенство Епископ новограчаничко-средњезападноамерички г. Лонгин и том приликом унапредио свештеника Слободана Спасића, који већ четврт века служи Богу и роду у тој парохии, у

чин протојереја. -Више свештеника је служило у овом храму, али се отац Слободан задржао најдуже на тај начин показујући смирење и велику жртву заједно са својом честитом породицом, попадијом Видом и децом, подсетио је Владика и пожелео новом проти добро здравље и пуно Божије помоћи да истраје на Божјем путу и верно сведочи о лепоти светосавске вере.

Обраћајући се парохијанима Његово Преосвештенство г. Лонгин је истакао да и данас Црквено-школска општина успева благодарећи посвећености енергичне групе парохијана који чувају своју веру и сведоче о љубави за Цркву и за вредности које су наследили од својих предака.

Владика је говорио и на тему Јеванђеља, о великој вери капетана из Капернаума: -Због капетанове вере, његовог смирења које се изражава речима: `Нисам достојан да уђеш под мој кров, реци само реч и оздравиће ми слуга`, као и због његове очигледне љубави према слуги, Господ чини чудо и лечи слугу. Патријарх Павле је говорио: `За спасење је потребно имати чврсту веру и живети по истој`. Исто тако Достојевски поручује: `То је мој грех, лични грех, ако свет иде наопако`. Одговорни смо за судбину своје вере, свог хришћанства. Но, вера треба да буде лична, свесна, а не само наслеђе прошлости. Не сме бити попут комада кућног намештаја, није то делић прошлости, већ жива садашњост изграђена на истинама које не пролазе. Треба нам увек, а посебно данас та велика вера. Наш човек, а нарочито омладина, чим напусте родитељски дом постају млаки у вери. Безбожна средина, а често пута и улица намећу своје понашање и свој морал. Уместо у центар свог живота да стављамо Христа, нажалост, врло често стављамо човека. Бог је негде бескрајно далеко! Међутим правим верницима Бог је бескрајно близу у средишту је нашег света, срца, живота, наших патњи и љубави. Неко чији глас увијек чујемо, једини пријатељ што прати наш живот и судбине, никад нас не издаје. Ако и код нас буде тако не треба да се плашимо будућности, а у супротном свака будућност што се не гради са Богом већ је рушевина, истакао је владика Лонгин.

После службе, вредне чланице Кола српских сестара припремиле су трпезу љубави и показале право гостопримство. Новом протојереју Слободану, Црквеној управи на челу са председником г. Миливојем (Mike) Павловић упућене су честитке за посвећеност парохији Светог Саве и мајци Цркви.

Дулут, (Duluth) - Црква Светог Георгија

У послеподневним часовима Његово Преосвештенство г. Лонгин је пристигао у Дулутх, где је после вечерњег богослужења у храму Светог Георгија

уприличен духовни разговор и дружење са свештеником Кристијаном Петровићем и парохијанима. Председница Црквене управе гђа Пети Томпсон (Patty Thompson) је упознала надлежног Архијереја о горућим питањима те значајне парохије и путевима решавања истих. Добри домаћини су гостима показали знаменитости њиховог града и изузетно аврамовско гостољубље.

Први Срби су дошли у подручје Дулута између 1903. и 1905. године. Црква Светог Ђорђа саграђена је 1924. године. Темеље и храм осветио је тадашњи архимандрит Мардарије (Ускоковић), а велико освећење извршено је 23. августа 1942. године. Иконостас који је израдио Мирко Јордић освећен је 16. августа 1946. године. Лепе иконе су рад уметника Давида Ериксона, Швеђанина по пореклу. У то време свештеник је био Ђорђе Милосављевић. Доласком и именовањем протосинђела Никанора (Калика) 1947. године, Црквено-школска општина је купила земљиште за парохијску кућу која је завршена и освећена 7. августа 1950. године.

Многи српски свештеници опслуживали су ту парохију, неки од њих на дужи период, а поједини само неколико година. Најдуже се задржао протојереј Божидар Драгичевић. Сви су по мери свог талента и јачини вере дали допринос изграђи духовног живота и очувању верског и националног идентитета.

Хибинг (Hibbing) - Црква Светог архангела Михаила

Уочи Ивандана цркву Светог архангела Михаила у Хибингу (Hibbing, MN) посетио је владика Лонгин где је служио празнично вечерње. Преосвећеном су саслуживали свештеници Константин Франк и Милош Живковић, као и протођакон Милован Гогић. Попадија Ксенија и локални хор дивно су певали стихире и одговарали на прозбе. По завршетку празничног вечерњег богослужења, владика Лонгин је беседио, а затим разговарао са парохијанима. У име Црквене управе председница гђа Шери Мајкић (Shari Majkich) као и парохијски свештеник Константин (Franck) изразили су радост због посете Његовог Преосвештенства са пратњом из Чикага.

Иначе у питању је једна вредна, али невелика парохија по броју чланова од којих је већина друга и трећа генерација Срба рођених у Америци. Сва богослужења се врше на енглеском језику. Нови храм саграђен у ротонда стилу, а освећен је 21. маја 1972. године од стране епископа Фирмилијана (Оцокољића). Иконе у модернистичком стилу урадио је свештеник Емилијан Глоцар. Пре неколико година замењене су иконама израђеним у манастиру Светог Антонија у Аризони. У парохији је службовало више свештеника, а

најдуже – 28 година – свештеник Петар Прица, кога са љубављу још памте и често помињу верници у Хибингу.

Чизом (Chisholm) - Црква Светог Василија Острошког

На празник Рођења Светог Јована Крститеља служена је света Литургија у лепој и за овдашње прилике старој цркви Светог Василија Острошког у Чизому (Chisholm, MN). Преосвећеном Владици г. Лонгину су саслуживали свештеници Кристијан Петровић из Дулута, Милош Живковић, месни парох, и Константин Франк из Хибинга, као и протођакон Милован (Гогић). За певницом локални хор, подпомогнут председником Јорданом, као и појцима из Хибинга и Дулута, врло складно је одговарао на прозбе које је ђакон произносио. Владика их је на крају све поздравио и пожелео помоћи Божје у очувању вере и одржавању црквеног живота.

После разговора са парохијанима у црквеној дворани Преосвећени је, са пратњом, био на ручку у честитом дому младог и ревносног свештеника Милоша Живковића. Сви су честитали њему и попадији Наталији рођење кћерки близанкиња Емилије и Анастасије, којима се посебно обрадовао њихов мали брат Георгије.

Иначе, по сведочењу парохијског летописа, српску цркву у Чизому су изградили рудари, српски досељеници пореклом углавном из Лике, Босне и Црне Горе. Њихов начин живота био је уобичајен за српске имигранте тог времена, који су настањивали рударске кампове и мале градове, а чији су напори омогућили изградњу америчке индустрије. Црква Светог Василија налази се на железном ланцу Месаби, (домородачка реч што у преводу значи – успавани џин) и најстарија је српска православна црква у Минесоти. Током првих неколико деценија, првобитна црква у Чизому служила је хиљадама Срба целе три генерације, који су живели и радили у камповима и локацијама дуж железног ланца дужине 100 километара. Данашња црква Светог Василија изграђена је 1972. године, налази се на новој и лепој локацији, али за Србе осниваче, прича о оригиналној цркви нераскидиво је повезана са њиховом раном историјом из Минесоте. Наши пионери радили су тешке физичке радове, али су имали богат црквени живот. Ни климатски услови им нису погодовали. Наш Божић обично је био најхладнији дан у години, али ни на Васкрс није било много топлије. Упркос временским приликама, стизали су на сат раније пре службе, грејали се око подрумских пећи и чекали да почне света Литургија. Више свештеника је служило у току стогодишње историји те цркве, док су се свештеници Младен Трбуховић и Богдан Зјалић задржали најдуже. Након затварања рудника угља, многи Срби су се преселили у

различите делове Америке тражећи могућност запослења а на тај начин драстично је смањен број парохијана. Поред цркве у Чизому и храма Светог Василија Острошког у кампу Ангелс у Калифорнији (оба из 1910. године) данас такође постоји и храм посвећен Светом Василију Острошком у Лејк Форесту (Lake Forest, IL).

Владика Лонгин је на крају канонске посете још једном благодарио дивним људима на гостопримству и јачини њихове вере, који иако живе у далеким, северним и хладнијим крајевима имају итекако топлу веру, наду и љубав: - Мисија у њиховим срцима и душама је оставила итекако велики утисак, а нама преостаје да се молимо Богу за Вас и ако Бог подари живота и здравља поново да Вас ускоро посетимо и да се уздамо у Божју помоћ да пошаље још добрих људи, да српске мајке рађају још више Српчади и на тај начин наше мале парохије у Минесоти постану поново многобројне као некада да би се радовали наши Свети којима сте посветили дивне богомоље.

Извор: <http://newgracanica.com>